

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **Pharm. Dr. R. Š.**, bývajúcej vo V., zastúpenej JUDr. A. G., advokátkou v T., proti odporkyňi **V.Z.P.,a.s.**, B., o zaplatenie 803 704,52 Sk, ktorá vec je vedená na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 16 C 274/2003, o dovolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. júna 2008, sp.zn. 4 Co 51/2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľky **o d m i e t a .**

Odporkyňa nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava V rozsudkom zo 7. júla 2004 č.k. 16 C 274/03 – 16 uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľke 803 704,52 Sk a náhradu trov konania v sume 38 061,-- Sk, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vyslovil názor, že medzi účastníkmi je nesporné, ktoré faktúry, v akej cene a s akou dobou splatnosti neboli včas odporkyňou zaplatené, ani počet dní omeškania. Odporkyňa namietala len skutočnosť, že navrhovateľka má nárok na poplatok z omeškania 0,05 %, pričom tieto svoje tvrdenia ničím nepreukázala, nepredložila súdu predmetnú zmluvu, na ktorú sa odvolávala. Vychádzajúc tak z písomných dôkazov účastníkov a § 38 ods. 4 zák.č. 273/1994 Z.z. v znení platnom v čase vzniku omeškania mal za to, že poplatok z omeškania činí 803 704,52 Sk.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 18. mája 2005 sp.zn. 4 Co 286/04 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo veci samej zmenil tak, že odporkyňa je povinná

zaplatiť navrhovateľke sumu 401 852,26 Sk a vo zvyšku návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na dovolanie navrhovateľky rozsudkom z 27. novembra 2006 sp.zn. 1 Cdo 211/2005 rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave, ktorému bola vec vrátená na ďalšie konanie, rozsudkom z 25. júna 2008 sp.zn. 4 Co 51/2007 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil a odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľke sumu 401 852,26 Sk a vo zvyšku návrh zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie navrhovateľka, ktorá ho považovala za vecne nesprávny. V dôvodoch dovolania podrobne rozoberal skutkový a právny stav veci.

Odporkyňa považovala napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu za vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), pred tým, než by sa napadnutým rozhodnutím krajského súdu zaoberal z hľadiska jeho vecnej správnosti skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote.

Dovolací súd pri posudzovaní včasnosti podania dovolania vychádzal z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť (§ 240 ods. 2 O.s.p.).

Ako vyplýva z doručeníek založených v spise (č.l. 133), rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 25. júna 2008 sp.zn. 4 Co 51/2007 bol právnej zástupkyňi navrhovateľky doručený dňa 17. júla 2008, odporkyňi bol doručený dňa 15. júla 2008. Rozhodnutie odvolacieho súdu preto nadobudlo právoplatnosť dňa 17. júla 2008.

Jednomesačná lehota zákonom vymedzená na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) preto začala v danom prípade plynúť dňa 17. júla 2008 kedy nadobudlo predmetné

rozhodnutie právoplatnosť a uplynula v pondelok 18. augusta 2008, ktorý deň bol riadnym pracovným dňom.

Pokiaľ preto navrhovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podala opravný prostriedok (dovolanie) pošte na prepravu až 13. septembra 2008, podala ho oneskorene.

Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie odporkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia.

V dovolacom konaní úspešnej odporkyni vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľke, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že nepodala návrh na ich priznanie (§ 151 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. novembra 2008

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková